

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

526. An, & qualiter hæretici, eorūmque filii ac nepotes, necnon suspecti
tentùm de hæresi, incataces sint pensionis obtinendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Quæstio 524. An excommunicatus, irregularis & suspensus sit capax obtinendi pensionem?

1. Respondeo ad primum: Excommunicatus est incapax pensionis, & reservatio pensionis facta excommunicato non absołuto est nulla. Ventrigl. loc. 2. annor. II. §. 1. n. 18. Paris. l. 4. q. 3. n. 48. Castrop. loc. cit. n. 7. Garc. p. 1. c. 5. n. 130. citans Suar. n. 5. d. 13. f. 1. n. 9. Toleto. in sum. l. 1. c. 13. Gig. de pens. q. 14. Rebuff. in concord. tit. de excom. Sayr. de cens. l. 2. c. 5. n. 15. &c. uti id patet ex eo, quod, dum aliqui reservatur à Papa pencio, regulariter apponi consueverat clausula teque *absolventes &c.* qui pensionarius à quacunque excommunicatione, suspensione & interdicto absolvitur, ad effectum dicta reservationis consequendū; quod necessarium non esset, si haec censura non redderent incapacem. Castrop. loc. cit. Azor. p. 2. l. 8. c. 7. q. 2. Multoq[ue] minus reservari potest pencio illi, qui per annum insorduit in excommunicatione. Paris. loc. cit. n. 54. Hinc jam excommunicatus talis non facit fructus suos, nec lucratur redditus pensionis pro tempore, quo fuit excommunicatus, sicut beneficiatus excommunicatus fructus beneficij tempore excommunicationis non lucratur. Garc. loc. cit. n. 131. citans Suar. ubi ante. & Rot. in Valent. pens. 31. Jan. 1600. Atque ita etiam titularis non tenetur solvere pensionem pro illo tempore, & si solveret ignoranter, potest eam repetrere, & tenetur pensionarius ei restituere. Garc. ibid. n. 133.

2. Limitatur tamen responso primo, ut non procedat in pensione reservata in stipendum pro servitio temporali uti laico. Garc. loc. cit. n. 134. citans Ledesm. in sum. de excomm. difficult. ult. contra Suar. loc. cit. Limitatur secundū, ut non procedat, dum excommunicatus est absolułus ad effectum consequendi pensionem per memoriam clausulam. Paris. loc. cit. n. 53. Ventrigl. loc. cit. n. 19. Quia tamen clausula non extendit ex mente Papæ ad excommunicatum insordescensem per annum in excommunicatione. Paris. n. 57. Ventrigl. loc. cit. n. 19. citans præter alios Theod. de Rubois in singul. Rot. to. 2. p. 4. concl. 414. nu. 6. qui etiam n. 7 addat, tam clausulam non operari ex regula Caeculariæ ad favorem scienter excommunicati ultra 4. menses.

3. Respondeo ad secundum: quantum attinet ad sententiam communiorē, videtur irregularis quoque incapax esse pensionis obtinendā. Ita absołute tenet Paris. l. 4. q. 3. n. 37. Ventrigl. loc. cit. nu. 20. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 46. citans Nav. conf. 63. n. 5. de simon. & conf. 44. n. 3. de homicid. qui testetur esse communem & de stylo Curia. Zerol. in pr. Ep. p. 2. v. irregularit. §. 9. & v. pensio. §. 6. Ugo-lin. de irregul. c. 65. §. 1. Sayr. de cens. l. 6. c. 2. n. 22. pro qua sententia citatur quoque à Castrop. loc. cit. n. 8. Molin. de iust. tr. 3. d. 78. n. 2. Less. l. 2. c. 34. n. 203. & Rot. in Roman. pens. 17. Jun. 1603. Sed neque clausulam dictam: teque *absolventes &c.* valere in ordine ad absolvendum ab irregularitate, utpote à qua absolvere non videtur vele Papa, nisi id exprimat, tradit Paris. loc. cit. n. 41. Veruntamen, quia, ut testantur Garc. p. 1. c. 5. n. 136. Castrop. loc. cit. n. 8. & apud illos Emman. Sa. v. homicida. n. 21. Suar. de cens. d. 44. f. 4. n. 39. S. Congregatio Concil. super c. 7. sess. 14. Trid. declaravit, homicidiam voluntariū non esse incapacem pensionis, sive decretum illud Trid. loc. cit. quod loquitur de incapacitate beneficiorum, in qua sunt homicida, non extendi ad pensionem, tenent cum Suar. loc. cit. à fortiore id locum habere in alia quavis irregularitate, ac ea de causa sustineri

posse, reservationem factam irregulari, licet beneficiorum incapacitatem, ed quod, ut Castrop. in his, quæ à jure positivo dependent, iis declarationibus standum sit, sive ut Garc. n. 138. quod dicet declaratio illa patiatur difficultatem, standum tamen ei sit propter auctoritatem S. Congregationis, cuius declarations sunt necessaria, & vim legis habent. Quamvis & Castrop. independenter à dicta declaratione asserat sub initium. n. 8. si standum sententia probabiliori, quam tradiderat de irregularitate in principio, nimis irregulari non esse ita incapacem beneficij, ut collatio ei facta sit irrita, à fortiore neque illum pensionis incapacem esse.

4. Medium ferè quid in hoc puncto tenet Filiuc. in append. posthu. tr. 42. q. 11. ubi: quod irregularitas ex natura, seu per se spectata non facit collationem beneficij vel pensionis nullam, sed ad summum illicitam; ratione tamen subreptionis, qua intervenit in gratia petenda, dum irregularitas tacetur, facit imputationem pensionis nullam, non ex oppositione immediata ipsius irregularitatis cum gratia facta, sed ex defectu consensus conferentis. tunc verò suppressio eum irregularitatis non conferit facere subreptionem, si irregularitas existimetur defacta dispensabilis, & mox dispensanda, & hinc gratiam non fore nullam, ed quod censetur adesse consensus reservantis. Verum cum his non videtur cohædere, quod addit: hoc ipsum videatur definire Congregatio Concilii, declarans incapacitatem illam ad beneficia ratione homicidii non extendi ad pensiones; si enim definitiv per hoc Congregatio, irregularitatem non inducere incapacitatem ad beneficia, quomodo ea subiecta, seu non expressa causabit subreptionem, & sic nullitatem?

5. Atque ex his patet responso ad questionem illam: nus irregularis (idem est de alio inhabili) pensionem consecutus, obtentā deinde dispensatione & habilitacione, indiget novā collatione. Nam, si reservatio pensionis facta irregulari fuit invalida, obtentā dispensatione, ut possint ei reservari pensiones, egebit novā reservatione. Filiuc. in append. posthu. tr. 42. c. 3. q. 11. si verò reservatio prior non fuit invalida, subsecutā dispensatione non egebit novā reservatione, ut idem Filiuc. sed melius diceret, tam dictam dispensationem, quam novam reservationem fore supervacanam.

6. Respondeo ad tertium: suspensum à beneficio non fecit ac excommunicatum incapaci esse pensionis, & factam ei reservatione esse nullam. Castrop. l. c. n. 7. pariformiter de hoc, ac excommunicato loquens; adeoque & sub limitatione illa: nisi absolułus in literis reservationis per dictam clausulam: *absolvente* te. Ventrigl. l. c. n. 18. distinguens inter suspensum per decretu seu sententiam hominis, & suspensum per constitutionem, & de hoc id admittens, & de priore negans juxta opinionem Suar. de cens. to. 5. d. 27. f. 1. n. 15. de quo vide dicta hac in parte supra, de inhabilitate in genere ad beneficia.

Quæstio 525. An accusatus de criminis reservare possit sibi pensionem?

R Espondeo de hoc satis dictum supra, ubi, quian possint resignare beneficia. Vide Corrad. in pr. benef. l. 5. c. 1. n. 8.

Quæstio 526. An, & qualiter heretici, eorumque filii ac nepotes, nec non subjecti tantum de heresi, incapaces sint pensionis obtinenda?

Respon-

1. Respondeo ad primum: Hæreticos esse incapaces pensionis. Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 21. citans Gig. de pens. q. 9. c. 1. n. 9. Ricciull. de jure personar. l. 6. c. 14. Felin. in c. ad audiencem. de rescrip. l. 2. in princip. Rot. in Conchibens. pens. 24. Octob. 1594.

2. Respondeo ad secundum: Idem extendi ad filios nepotes hæreticorum. Ventrigl. l. c. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 43. loquens exp̄s̄t de pensionibus imposterum ab iis obtinendis. ac citans pro hoc Sanch. in decal. to. 1. l. 2. c. 28. n. 35. & 36. Farinac. de hæres. q. 191. §. 2. n. 9. Sanctarell. Squill. &c. ac dicens, in materia hæresis beneficium accipit a sumpto hoc vocabulo. Garc. p. 11. c. 10. n. 74. ubi etiam ex Lamb. de jurep. p. 1. l. 2. q. 9. a. 6. sub n. 7. & Gonz. gl. 15. n. 67. id intelligendum ait, de pensionibus jam prius ab istis filiis obtentis.

3. Respondeo ad tertium negativè: cum suspexi tantum de hæresi nequidem contrahant inhabilitatem ad beneficia vel officia Ecclesiastica. Ventrigl. l. c. n. 21. citans Ugolin. tr. de hæres. c. 28. n. 4. Sanch. in decalog. l. 2. c. 27. n. 29. Lott. l. 2. q. 43. a. n. 31. & plures alii apud Farinac. loc. cit.

Quæstio 527. An, & qualiter pensio constitui nequeat exteris?

1. Respondeo ad primum: Dum ex privilegio aliquo exteri capaces non sunt beneficiorum in regno aliquo, videntur quoque incapaces in ibi habendi pensiones; cum eadē ratio militet in pensionibus, quā in beneficiis Barb. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 44. citans Covar. qq. præf. c. 26. n. 9. Baldell. th. mor. l. 5. d. 33. n. 22. ac præcipue Salzedo, in leg. polit. l. 2. c. 16. per tot.

2. Respondeo ad secundum ex Lott. l. 1. q. 36. n. 90. ubi ait: plerumque reservat Papa pensiones super beneficiis quarundam provinciarum, in quibus viget pragmatica, ne pensiones reserventur ad favorem exterorum, tūcque pensionem reservat ad favorem & vitam alicuius curialis originarii illius provinciæ, ad commodum tamen alterius extracui, quem judicat bene meritum; neque enim iuri repugnat, quod jus pensionis sit penes unum, & sic salveretur pragmatica illa, commoditas autem sit penes alium, ut sic pensio habeat mensuram justitiae ex qualitate personæ, cujus intuitu motus est Papa. Neque tamen etiam moriente nationali illo evanescit gratia respectu personæ contemplata, quia hoc casu titularis se obligat solvere pensionem, dato etiam fidejussore, & seculâ bancariâ, statim temporibus, quoque pensionarius vixerit. vide de hoc ulterius Lott. à n. 92. Item Caſtrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 10. n. 2. ubi is: solet Pontifex pensionem in beneficiis Hispanie Italo concedere, sed quia ipse Italus nomine proprio obtinere pensionem non potest, ob leges regias & pragmáticas sanctiones, quarē Hispanum, qui pensionem proprio nomine recipiat, & ei obligetur pensionem reddere. Et quidem difficultate non carer, hauc reservationem validam esse; quia est in fraude & derogatione privilegii remuneratorii à sede Apostolica concessi regni Hispaniæ, ut nullus exterus neque pensionem, neque beneficium Ecclesiasticum ibidem habere possit, cui privilegio videtur derogari, concessâ Italo omni commoditate pensionis, tametsi in capite Hispani imponatur, quia nomine tenus tantum imponitur, & forte ob hanc causam Itali à beneficiario Hispano seculâl bankariam exigunt de solutione Roma facienda; timent enim beneficiarii legibus regni & privilegio regali negotiatur solutionem, quod ne contingat, supradic-

at obligatione præcavent. Concesso itaque validam esse hanc reservationem, vel quia Papa dispensat supra dicto privilegio: vel quia privilegium est, ne exteri beneficium & pensionem jure & titulo proprio in regni Hispaniæ obtineant, non autem, quod non obtineant beneficii aut pensionis commoditatē &c.

Quæstio 528. An pensione imposita beneficio regulari reservari possit seculari?

Respondeo: Clericus secularis non est capax pensionis constituta in fructibus monasterii aut alterius beneficii regularis, ex quo non est capax illius beneficii, à qua capacitate beneficii obtinendi capacitatē hanc pensionis metimur. ita Lott. l. 1. q. 40. n. 117. citans Gamb. de pot. leg. l. 6. n. 24. l. ac præcipue Rot. in Nolan. pens. 10. Jan. 1610. Quamvis dictam rationem responsionis rejiciat n. 130. juxta dicta à nobis supra ex eodem: dum non sequitur, non est capax beneficii, non est etiam capax pensionis super eo beneficio constituta.

Quæstio 529. An regularis seu religiosus capax sit pensionis constituta super beneficio seculari?

1. Respondeo: Illum illius capacem non esse circa Papa specialem circa hoc consensum & dispensationem. Corrad. in pr. benef. l. 1. c. 5. n. 2. 224. Garc. p. 1. c. 5. n. 139. Caſtrop. cit. p. 11. §. 3. n. 9. citans Zerol. in pr. Episc. p. 1. v. beneficium. Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 94. Zech. de benef. & pens. c. 11. n. 7. Mandol. de signat. grat. tit. de pens. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 43. Lott. l. 1. q. 40. n. 117. Idque etiam si admitteretur regularis quandoque sine Papa dispensatione capaces esse beneficii curati secularis; nam ex eo inferri adhuc non potest, eos similiter capaces pensionis in beneficio curato seculari constitutæ; quia de beneficio curato providentur ob necessitatē Ecclesiæ, ne fideles remediis ad salutem destituuntur, quia necessitas in reservatione pensionis non procedit. Caſtrop. l. c. ex Sanch. l. c. sic Lott. l. 1. q. 36. à n. 27. in specie de militibus S. Joannis Hierosolymitanī tradit, quod, quia regulares & religiosi sunt, incapaces sunt obtinere pensiones super fructibus beneficiorum secularium, seu quā consueverunt secularibus provideri: idque sive sint fratres milites, sive sint fratres Capellaui; cum tam hi, quam isti sint regulares, eti distinguantur ratione ordinis, & alii dicuntur constituti in ordine militari, alii in ordine clericali. An verò pari modo incapaces sint dicitur pensionis aliorum ordinum militarium milites, puta S. Jacobi, ex eo; quod licet propriæ regulares & religiosi non sint, cum tria vota substantialia religionis non emitant, sed vivant in conjugio, sint tamen regulares minus propriæ & largè, ob quendam modum regularem vivendi, & quatenus participant in aliis, quae ad statum veræ religionis pertinent, ut ait Lott. l. c. n. 22. 33. & 34. unde & dicuntur personæ Ecclesiasticae, & forum Ecclesiasticum fortuantur, ut idem Lott. n. 35. & 36. an, inquam, si propter dictum statum suū factum analogicē regularem pensiones constitutas in beneficiis secularibus obtinere nequeant, non definiit ibidem Lott. sed l. 1. q. 40. à n. 203. de quo vide dicenda infra, ubi, qualiter per matrimonium extinguatur pensio.

2. Sic in specie de religiosis societatis Iesu tradit Tond. qq. benef. p. 3. c. 196. n. 22. quod etiam post vota biennii tam beneficiorum secularium quā pensionum sunt incapaces non sicut ac alii religiosi; cum per dicta vota non minus efficiantur religiosi;